

Simó Márton

Valami mindig kimarad

Valami mindig kimarad
legjobb szándékaimból,
hátról porosodik
a tudat távoli kamráiban,
ott hever nyelvem pokoltornácán,
vonaglik tétova mozdulataimban,
míg görcsbe ködlik...
Mint tromf-osztáskor kimaradt császár,
úgy tengek,
még kibicként sem,
az ellenem sorakozó időben.
Így őriz,
ha őriz,
valami emlék-celluloid...
Látható vagyok egy léckerítés
belső oldalán,
és azt sem tudom,
miközben föl/le rohangálok,
hogy a rendes kutya mikor ugat, mikor harap,
csak rohangálok,
s dühösen vakogássá tépek
talán minden axiómát...